

Bitskey Botond főtitkár úr,
ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG

1015 Budapest, Donáti u. 35-45.
Postacím: 1535 Budapest, Pf. 773
e-mail: tajekoztatas@mkab.hu

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/1686-7/2016
Érkezett:	2016 DEC 06.
Példány:	1
Melléklet:	1 db
Kezelőiroda:	

Tárgy: a IV/1686-5/2016 számú ügyben hiánypótlás /Abtv. 55.§ (3)/

Tisztelt Cím!

Hivatkozott számú ügyben alkotmányjogi panaszt terjesztettem elő tekintettel arra, hogy álláspontom szerint védői részvételemmel folyó büntetőügyben eljáró tanács tagjai és a vádképviselőként eljáró ügyész becsületesem megsértették, utóbbi ezt rágalmozó kijelentéssel is tetézte, majd az ezek miatt tett feljelentésemet az eljárásra kijelölt Budakörnyéki Járásbíróság, majd eltérő indokkal a Budapest Környéki Törvényszék is elutasította.

Mivel a panaszom alapjánt képező tényállás, ti. védőként bíróság előtt eljáró ügyvéd emberi méltóságát, jóhírnevéhez való jogát sértette a bíróság, amikor az általa (panaszos által) tett feljelentés tárgyában a bűncselekmény hiányát állapította meg, álláspontom szerint panaszom nagyfokú hasonlóságot mutat a tisztelt Alkotmánybíróság 1/2015. (I.16.) számú határozatának (továbbiakban **“hivatkozott határozat”**) alapját képező tényállással.

A fentiek okán panaszom lényegét és indokait a t. Alkotmánybíróság hivatkozott, a Fővárosi Ítéltábla ítéletét megsemmisítő határozatából megismerhető jogi érvekre figyelemmel pontosítom, mivel a **hivatkozott határozat {45} bekezdése szerint a bűncselekmény hiányának megállapításával a magánvádlóként eljáró panaszos emberi méltósága és jó hírnevéhez való joga szükségtelenül csorbult.**

Előjáróban megjegyzem, hogy panaszomat a rendelkezésre álló törvényes határidőn belül két részben terjesztettem elő, amennyiben a 2016. 09.13-án kelt panaszt 09. 15-én kelt , 16-án postára adott kiegészítéssel toldottam meg. T. Cím hiánypótlásra felhívó tájékoztatása alapján számomra nem egyértelmű, hogy az elsőfokon eljáró bíróság ezt is továbbította, ezért ezen irat másolatát, postázásának igazolását közvetlenül is megküldöm.

Panaszomat az Alaptörvény I.cikk (1) és bekezdésének, II. cikkének, VI. cikk (1) bekezdésének, XXIV. cikk (1) bekezdésének, XXVII. cikkének, valamint a 28. cikkének sérelmére alapozom.

Elsődlegesen utalni kívánok arra, hogy a hivatkozott határozatból megismerhetően az Alkotmánybíróság vizsgálja, hogy a bűncselekmény hiányának megállapításával a panaszos jó hírnevéhez, emberi méltóságához való joga csorbult-e. Önmagában az a körülmény tehát, hogy a sérelem szűken értelmezve az állam büntetőjogi igényének mikénti érvényesítésével kapcsolatos, még nem zárja el a magánvádló panaszost attól, hogy emberi méltósága védelmében alkotmányjogi panaszt terjesszen elő.

Hivatkozott határozat {31} bekezdése szerint az Alaptörvény hatályba lépése, és különösen annak IV. módosítása kétségtelenné tette azt, hogy az emberi méltóság a többihez képest is kiemelten védendő alapjog, amely *sérthetetlen és védelme az állam kötelezettsége*.

Hivatkozott **határozat {34}** bekezdése szerint az Alkotmánybíróság vizsgálja a panaszolt határozattal érintett tényállást annyiban, hogy bizonyítottsága esetén az az emberi méltóságot, jó hírnevet sértő bűncselekménynek minősülne-e.

Már itt hivatkozom arra, hogy **dr. Paczolay Péter alkotmánybíró {71}** alapján megismerhető különvéleménye a büntetőbíróság felülmérlegelésének tilalmát illetően jelen esetben relevanciával nem bírhat, mivel a panaszolt ügyben eljáró bíróságok bizonyítást nem vettek fel, a bűncselekmény hiányát a feljelentés tartalma, valamint ahhoz társított vélelmek alapján állapították meg.

Álláspontom szerint a feljelentésben, különös tekintettel az ahhoz csatolt mellékletben előadott tényállás aggály nélkül alkalmas a sérelmemre elkövetett becsületsértés gyanújának megállapítására, ti. a sérelmezett **“elmebetegzés” azaz a munkáját ellátó védőnek, távollétében, tárgyaláson kívül, több alkalommal való nem normálisnak, bolondnak titulálása** olyan öncélú, a másik ember lealacsonyítását célzó kijelentés/ek, amelyek az érintett ügyvéd méltóságához, jó hírnévhez való jogát sértették. Hivatkozom arra, hogy szemben az írott szöveggel, a hangfelvételtől megismerhető beszélgetés élőben való visszahallgatása sokkal inkább képes megalapozni az elkövetés/ek elutasítandó motívumát és célját.

Álláspontom szerint ugyanígy alkalmas a sérelem okozására az az ügyész részéről elhangzott tényállítás, hogy a többiek által éppen gyalázott védő *“ferdíti a valóságot, amikor a szakvéleményben azt állítja, hogy ...”*, hiszen tudomással bír arról, hogy a jogász nem ír orvosi szakvéleményt.

Álláspontom szerint minden alapot nélkülöz ennek a kijelentésnek a tárgyalási szituációba helyezése (ahol etikai vétségnek lenne tekintendő a bíróságok szerint) hiszen a kijelentés egy egyébként is visszaélészerű helyzetben, az elkülönült funkciókat gyakorló felek informális, kooperatívnak is tekinthető egyeztetésén hangzott el, mintegy megerősítve az oktanul gyalázkodó, becsületsértő kijelentések megalapozottságát, hogy ti. az **“elmebeteg” egyébként becsstelen is amikor jobb tudomása ellenére állít, köznap szóval mondva hazudik!** Ehhez képest különösen visszatetsző a jogerős döntést hozó bíróság azon érvelése, hogy a nem normális egyébként az átlagtól való eltérést is jelentheti. (sic!)

Fentiekkel kapcsolatban utalni kívánok a **hivatkozott határozat {36} bekezdésére**, amely szerint a bűncselekmény alapjául hivatkozott tényállás értékelésénél kiemelt szereppel kellett volna bírjon a közjó és az erkölcs szem előtt tartása, tehát a jogi tárgy védelmének célja és az Alaptörvény vonatkozó {31} bekezdésben részletezett rendelkezéseire figyelemmel kellett volna eljárnia a panaszolt döntéseket hozó bíróságoknak.

Utalni kívánok a hivatkozott határozat {44} bekezdésére, amely szerint a büntetőjogi szabályozás a jó hírnév sérelme esetén az erkölcsi elégtételt és a prevenciót egyképpen

szolgálja, tehát nekem mint magánvádlónak jogos és alkotmányos érdekem fűződik az állam büntetőjogi igénye mikénti érvényesítéséhez. Jelen beadványom elején már hivatkoztam a határozat {45}bekezdését, amely szerint az ügyben eljáró bíróságok döntései megfosztottak ezen (polgári jogi szankciókkal párhuzamosan érvényesíthető) elégtétel lehetőségétől, emberi méltóságomat és jó hírnévhez való jogomat szükségtelenül csorbították, az engem megillető állami védelmet nem kaptam meg.

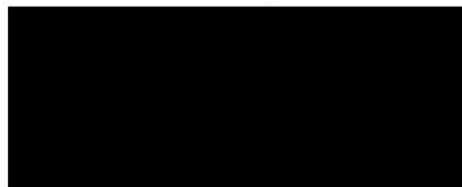
Utalni kívánok dr. Stumpf István alkotmánybíró hivatkozott határozat {89} bekezdéséből megismerhető különvéleményére, amely szerint is megállapítható az alapjogom sérelme, ha az önkényes bírói döntés feltűnően rossz jogi megítélésen alapul. Hivatkozott vélemény szerint nem lehet önkényes a döntés, ha az a jogi helyzet beható vizsgálatán alapul a contrario, ügyemben tekintettel arra, hogy ilyen vizsgálat nem folyt, a különvéleményben hivatkozott kizáró ok sem lehet akadálya annak, hogy panaszom hely fogjon.

Hivatkozom dr. Sulyok Tamás elnök hivatkozott határozat {95} és {98} bekezdéséből megismerhető különvéleményére, amely szerint az ügyvédi hivatás alapjogvédelmi funkciójának biztosítása az állam intézményvédelmi kötelezettsége. Álláspontom szerint esetemben a hivatását gyakorló ügyvéd jó hírnevét, emberi méltóságát a bíróság tanácsának tagjai és a vádhatóság képviselője a bírósági eljárással összefüggésben sértették meg, amely jogsérelem a jogállami igazságszolgáltatás rendes működésének alapértékeit veszélyezteti.

Itt jegyzem meg, hogy az eljáró bírónak és ügyésznek (mint a büntető igazságszolgáltatás egymástól elkülönült funkcióit gyakorló aktoroknak) az általuk vitt ügyekben tettenérhető, tárgyaláson kívüli, ekként konspiratív kooperációja álláspontom szerint további durva, azonban jelen panasztól eltérően korántsem egyedi sérelmére utal a jogállami igazságszolgáltatásnak.

Budapest, 2016. december 2.

Tisztelettel:

(nevem, személyes adataim publikálásához, tekintettel a panaszolt sérelem jellegére, továbbra sem járulok hozzá)

Melléklet:

panasz kiegészítés és postázásának igazolása